

обще плодороднѣ. Южно отъ Мидіѣ до Персидскыя заливъ была страна-та на *Перси-тѣ*, отъ кои-то нѣкои живѣли номадскы, а нѣкои ся занимавали съ земледѣліе.

Мидяни-тѣ а особено Перси-тѣ были твѣрдѣ силни, вѣщи, праводушни и честны; зачѣто-то още отъ дѣтинство ся учили на добро владанье и полезны занятія. Мажкы-тѣ дѣца до 6 год. были подѣ надзираніе отъ жены-тѣ, кои-то были познаты съ свое-то добро вѣсписаніе и качества. А послѣ гы вѣспитували жреци-тѣ. Тіи Персидскы наставници (гувернери) строго пазили подирѣ свои-тѣ питомци и поучявали гы да бѣдѣтъ камѣ всякаго справедливы, покорны на стары-тѣ, а особено на родители-тѣ, и да бѣдѣтъ скромни. При това още учили млады-тѣ Персіянчета да ѣздить на конѣ, да стрѣлять изъ лѣковѣ и да ся борять.

Мидяни-тѣ и Перси-тѣ изпрѣво были огнепоклонници; а послѣ послѣдували религіозно-то ученіе *Зороастрово*, кое-то е написано въ священнѣ-тѣ книгѣ на Зенды-тѣ — *Зендавеста*. Зороастъръ е училъ, че има два невидими міра, міръ на добры-тѣ и міръ на злы-тѣ духовѣ, и че прѣввыя міръ управлявалъ *Оромаздъ* или *Ормуздъ*, а съ последныя *Ариманъ*, и че тіи непрестанно имѣтъ по между си войнѣ, коя-то ще да ся свѣрши съ побѣдѣ-тѣ Ормуздовѣ. Мидяни-тѣ и Перси-тѣ не сѣ имали нити идолы нити храмовѣ, зато народъ-тѣ не е смѣялъ самъ да ся моли. Жрѣци-тѣ (вѣлхвы-тѣ, *магы-тѣ*) сѣ приносили за народа жертвѣ на Боговѣ-тѣ по вѣрховѣ-тѣ планинскы, и народъ-тѣ е твѣрдѣ много уважявалъ свои-тѣ жрѣци, мыслящи, че тій го пазять отъ злы-тѣ духовѣ.

Мидяни-тѣ были изпрѣво подчинены на Ассирийны-тѣ, но послѣ, какѣто-то что видѣхмѣ (въ 10 разказѣ) при *Арбака*, Мидія станала отдѣлно господарство, кому-то принадлежала и Персія, а найпослѣ